

В цьому листі хочу не писати не зружну, а перевагу перевагу яку я дуже добре пам'ятаю що сам берити і бачити таку кошир від предків теплі і працювали на власній українській землі в селі Шерке, зміна Волкова повіт Слов'яно-Копанське воєводство Львівське, а потім в нас наші діти переїхали до воєводства Рамієв (тепер) в цьому селі і народився Буквінський (насамперед Великдень) 1933 році ухрестивали мене і надали мені зняти тільки з привидом і предків скандинавських і зняти мене як се okazało був - перший блуд священика при вступі до мейстерки скандинавської і шкоти це привиде в цьому році до сьогодні, сир тільки і мама ввиповсать родом з села Студенце.

Починаючи цей вступ писати шробо отисали про впасти Норвегії з якого походило від дів іра дів про яких мені говорив мій батько, але казав що я це добре запам'ятав і вдалше переказав своїм дітям, одне і це батько я з свого життя і думки і бачивши бачивши впроб шкоти, в мейстерки. Говорив мені що наш іра-іра відомо прийшов до села Шерка 1700-тим роком де вте дошій дучне була оседа господарів, а прийшов він з над і Нісйкова з Басарабії (теперітешо, Молдова) де його селари не кликали по привиди скандинавські, а Басарабії кошир і привиди і землі в селі, селари його намовили щоб він залишився де було багати цієї незгоди господарів і землі і лісу на які побудовав велику хату з дерева і господарські будинки, хата була курка і побудовано в шкоти часах, фак побудовав був шкоти і шкоти сопонов в хаті не була дерев'яної підлоги тільки вилітене рівнеселько з товстої глини.

вроді великої кімнати був великий побутовий зливи
печ в якому варили і пекли хліб в існу, і парили кровени
откривалось двері якими виходив дит на великий
коридор де не було сім'я і розходився під сирого,
ідея відбувалася що ця най гарше було це
документів взяті діялами досить сильні морози.

Ціна забудови була побудована в одній компанії кімната
досить з малими вікнами з якої виходило на коридор де
сім'яли торна на яких малими збіта на яку ширше
великий коридор був розділений, білям на й поблизу
де було досить велике приміщення, і як знає комора
в ідея же коморі були зроблені великі скрині в кожних
тримали зерно, а ідея же коморі тримали
своє майно іа харчі, далі була велика сім'яна
в якій годували воти, корови, вівці, свині, коні і в ідея же
сім'яні було приміщення на кури. Далі була велика
сім'яна з кількіскою де складово зібране збіта і світо
не ідея же клієнту морозили збіта, ці ідея же сім'яна
пов була колійна (шайна) в якій тримався наряд
різничне вози, сани і пуг, борони, варшійай дороблення
попайно і сукна, терні і в ідея же і в ідея же все це нарядя було
зроблено господарем з дерева і пеліза.

За ідея же будівля був побутовий ділянка глибоко
взято пошуровано з камені півниці (склей) в якій
магазиново картюсерні кашчелу в бачках багато
овочів всю ярину, моркву, буряки, свідло, часник, а найменше
ніше ідея же тримали село, між ідея же екові і ідея же
це півниці була закінена на колійку щоб ідея же
не вносили ідея же.

А ідея же хочу вам сказати що цей печ в якому
варилося був дуже великий, на ідея же ідея же ідея же
в ідея же ідея же ідея же ідея же ідея же ідея же
230 років я народився і ідея же ідея же ідея же.

село було побудоване над рікою Солинка і недалеко від
світ мит горіхи які називалися від сторони входу, Корв
захід берігця і Авів на південн Зрекиця північ за рікою
Манасишр, і опетентна шеренука якому було побудоване
село з нові шокки зору прикрасне басомо садів, село
яке називалося шерка, як шеркодувати іра дідег своїм діям
що назва села була прийнята шериних мешканців
кошр багатом сизми коноиель і пену терли на деревяних терка
звілим і назвали своє село шерка.

Селяни багатом годували худоби, воли, корови, вівці, свини
а дуче мало коней, обрали поле шереватно волами
а шеркоте волами звозили збітє, сіно, дрова і вгосит
іздики вдалше села. Котний господар іа і ціла
родина займалися виробництвом сукна з вівчої вовни
і шовбана з коноиель і пену з шого сукна шили рунь
(парбарика) а з шолойна з коноиель шили, а руну
сорочки шили собі та зили котуки, а шеркоте котний
господар з ширеватних шкір з воли виробели
де цілої родини взуше шереватно шк звані ходакн
в яких шереватно ходило взит і вгосит влітє
всі ходили босо, і шак шило пеміше, в байтєших
і далєших околицях і в шерці, але село шорєз ірбїє
шовало і розбудовивало з огляду на збілманне
в родинах народженнх дітєл, а шак теє прибувало
нових осадників. Найма шю в те року збудованої в селі
шерка шеркви деревяної про яку мені говорив Дайко
а шеркоте з катєни швиннєю на рівноту шма шокку
могє де і був швенієр (складовнє) по нїзю села недалеко
ріки Солєнка. Бого слутєннє відбувалоє в обряді
Зреко Кошопнїкїм.

В селі від мого заложєннє не було школи був загалєкш
аналєсребєїєцєм, шак бувало дровє поєр вїаєєв
Авєїєрї, і шїзнїтїше польєєєє

своїй історії власного району три християнки, бо були всі
неписемні, і як ірраціональними імени мого дядька
Брайну Звену Скотцім п'ять похислів суму і сказав йому
вже шваг господарка не з швага, добре що в 1900 року
по погоди йому вийшло з цього родичного доходу кілька грошей
франків продал і так по Звені слід заміряв про якого
родича взагалі не знав а те швагер через швагерів
знавши ми придивили Скотцім кошти тільки в Німеччині
вже кейверше і кооператива некого не знавши і звідки
походили їх гроші про це ніхто не розказав боки вте
Американці, а що хотіли такий інтерес провадили
цього вте діями в роки 1939 і влітку року вийшли
через Німеччину до Росії де і так про них писав
заміряв.

В 1900 році коли Америка заколо причетим родичників
з нашого села і кооператива багатьох поїхало по погоди поїхав
на заробіток, заробити грошей привезти зі собою, за
які купували відпачку землі і п'ять будували крамлицю
хоча що і так купували тільки збільши поїхав.
Влітку жесь і прийшло до села і в роки поїхав
кошти і такот закупили землю і п'ять започали
господарство і влітку селі завітні зупинив
в нашому селі і перша забудову і так звані двір'я будув
і так те решта земля, приїхав і польський воїни
грамотним який в тів писати і читати був вте
люди серед решта господарів кошти були а такот без
і так поїхав придивили Франквіч с'ранко (с'ранцішак)
люди такі вдаліше в добрих і тривалих сім'ях
не було такої і так ці люди українцями а і такот
теди писав з українцями і так всі говорили українською
мовою, де збільшав і так вте с'ранцішак в
перш. прийшла і так світова війна кошти
прийшла вийти і приїхав в Америку що і такот

примично дальшим розвиток села.
В 1912 році забрали батька до війська дисциплінарного полку
Прага де були дійсними військовий українці військ те.
презі невчання і техніки військової і шкільній військовій
і писали по шкільній школі. В 1914 р. були вислані втє на війну
до Сербії і Хорватії, в 1915 р. перекинули їх на сьомий воїдський
де відбувалася війна на широкій території України, італій і польов
в російській військовій, мерс відбуваючи в неволі до 1917 р. в військ те
роки був звільненим і вертаючись назад в рідне село, але такий
замір широким чином українська воєнна армія до якої і
ввійшли воював втє в військ армії С. Пенкюри ота до 1920 р.
повернувся до хайми батька на господарство на кошти
працювали цим дві сестри і брат, брат був втє
покашений а сестри заради виходити дітей одна за місцевої
пожарка Франка Ятєнка поїхав втє вкупив господар-
ство в олександрівці вийшла з землі за українську до села Турків.
Маминя в селі проводила спокійно все життя в селі
село говорило між собою про українські дезоїсма.
Йоганів невчання говорив про польську в селі ходити
покинувся до церкви, бо в селі не було патріархального
і коменда.

Село Шерка, як всі околиці села були незграбною як і
втє спокійно і безлюдно, крім дяка і писаря і місцевих
хлопців селянців, значилося цілком тише в селі як
перед Великими Святими 1926 року прибув на
першу свого посаду молодий священник, уроженець
14 шербеня 1900 р. в Боролюбичах, Арогодницької повісті
Кам'яної і вкотре передув екєтій батько зупу Золоту
Ціна вів Півова по Шерка, і втєм поворотили тєр,
торгав в Кам'яній Подольській, в сьомий вперемішав
пресов. Йосифом Буряком, епископом Львівської архієпископії,
покашений з Голєю Звачув, з в 1926 р.
З дитям і ввійня прибув і обняв завідування

ще що їм подобалося, так то було от до
вересня, зблизувався німецько-російській фронт,
а перед фронтом прийшла велика численність
Української партизанки УПА, так звані Чорні
Соїни, а також разом було більше соїнів.
Покількох днів перебування наших партизан,
розбиті російсько-польську партизанку яку
прогнали от під словецьку границю, але наш
серпані нічого не споминули про вказівки
боротися які доносили попереду наших лопяки.
Нес мідренце вересня зблизувся до нешого
села сфронти і російське розбиття койр обіало
на нелеу партизанку, локорайкій буйіве наше
відділи виходили за села в керушки стіуденне
з тими партизанками УПА ішли хпоїмі з нешого
села Дрозд Григорій з тінкою, Михайло і Володимир
Бурмиє сини даяк, Василь Сконцей (тій сфрн-
еский бран) перейшли в селі стіуденне ріку
Сян хоймісь перерваїсь через сфронти на
всіх, перейшли на сильний сфрн росчан
в чорноту піві де були майже всі відділи розбиті
а на обидвох сторонах було багато вбитих де
згинув хпоїме з нешого села Володимир Бурмиє,
(про ці події говорить тій сфрменний бран кошрий
повернувся, а також повернувся Михайло Бурмиє
і Григорій Дрозд.) це трійка вдалась перебувати
врядах УПА. Під кінець 1944р коли фронт тій вдалі
назад і поляки з нешого села всілилися до поліці
койрї помогли енкаведістам повійти на сфрн хпоїмі
койрх вислали на фронт, забрали з іерки Василь
Новалєчк, хона Михайло обидво згинули. Пейфот Дрозд

2 Як швидко повернувся по землі всім
Дуже добре пам'ятаю як поліція з'явилася прова-
дила зробаних хлопців з села Студенте, це були
Товст Меміа і Василь Копесар їх стали доводити
через наше село були зв'язані руки жидуром на комі-
рті один поліцей іх штурмав, а двох поліцейів
тих хлопців поганяло були іх п'якати де пошло
Кровних іскра, цей образ стійко мені перед
очима фонить це зовсім виглядало так як Жиди
провадили Тесеа на Розіялля, і ці хлопці в те
небудо вилетіли на сироті, а замордовано на посмерт-
нку поліції Волковні, про це замордованя розказав
своїй мамі Єррентко Єтенте коїшим був поліцейет.
А мама була моего тата сестрота і це розказала
що хлопці обидва були штурмувані і Василь
Копесар і йогої тінки браше син невшуретав
штурму і потер в сироті, а другого засиріпенно.
(і мені займи хто кого тордував і заче)
селекці углим час тати під сиротом в 1945 році
було відкрито другий посмертunek, долі від нашого
села, в селі замбарнича на коїрті тати і ширти
провадвали два поліцейі з нашого села Владзько
Паславскі і моего і ширти син Єррентко Єтенте
і тат зачали переслідувати широтних людей
в осени 1945 р. обидва вертали до ширки і в селі
Пворинчек на сироті люди коїрті коїали
кершурті на короткій розмові Владзько Паславскі
засирітив господаря не полто і це широтне
розказав своїй мамі Єррентко Єтенте,
На початку 1946 р. зачалась агітація польскої
шпиди щоб українці залишали свої господарстві

з виїздом на Україну.

Приїхала до Шерки поліція з представником Російського еміграційного агентства, який домовився з релігійцем П. Сальвучиком щоб цей zorganizував як найбільшу групу людей навчід за це йому допомагали деяким ізраїльцям на Україні в православної церкви Московського Патріархату на що він згодився за час деяких господарів переконувати про виїзд деяких наших родичів. В червні 1946р. разом з ним вони переїхали своїми сфуртованими с/н недалеко нашого села, крім чого нічого не було зроблено з того, чого хотіли московські ієрархи на койрїх пев собі спокійно, він як багачем святих греко-католицького обряду зрадів свого варту і українським народом і ще ошче видавали в торгах своє майно.

Решта наших селян твердо тримали своїх предківських земель і хоронились влісок через примусовим виселенням койре втє перейшовало польське війско хоч і такот підкреслити збитки дісталося інформація про домовлені з Сальвучиком, такот розмовіле моя ініція про яку сказав син поліцей.

Тамі обнови трвали майже вдені-за днет, але ці обнови недали великого успіху бо наше Відділи У.П.А. переказали їх все віддалі, а були такот поимені польські сфуртери при яких знайшли документи доносів звербованих, найбільшим вокогом Шерки сфуртом (Гасігел) Занкевичом, ці доносчики сфуртєрох українців і оцн поляк, що були

1. Михайло Пошиця
2. Горко Пошиця (син Михайла)
3. Амійро Масимляк
4. Михайло Лавер

Всі ці особи були немиestamente процедура фотосів була усійна коїрї говорили що вселїдіється для ерранка Занкевича, а той писав цей білше що хоту пообологе до внього вкробї була тільки вортє брєня імавін робїв за санаці і вдале мє це робїль. українськє іармизанкє ція маточнї маї конкретнї документнї забрали ії і провадїли на розправу цюбового суду ція. який знаходився в іворчннєку ноги ії провадїли Горко Пошиця і Амійро Масимляк закатн вїїкатн пісам в коїрїм були вбїїтї, а Михайла Пошиця було осуджено за зраду, а Твана Занкевича за стїгнїєство коїрїх вївїєнї вселї ієрка процї коїрї розкозєв нїї стїрчєкнї брєм Василь Скотїзєн коїрїнї був свїдкот на цїї розїравї, а Михайло Лавєр було звїлєнєко коїрїнї якєя okazaєтє імакот нємєї чнєї ої єушї зєрєд вїїїк з добнїкот ії дєхрону до Волкєвїї, вїїїнї 1947, ірє іовїєннєтє євєх, осїб, євєз нїїє євє воїскє єр. Занкевїн коїрїнї прїїхєв нєкотнї і вїїєтн чєєє рєдєт знїї прїїїїтє вїїєскє до сєлє вєкотнї маїтє вєє сєлєннє іовїїїкатн дєлєкє вїд ієрєкнї вїїєн, а всєлї єє нєдє зєлїїїїїє лєдїє коїрї нє вєтїлї вїїєкнї, зєбрєлї Мєївїї Яєк 65, р. Амїїрє хєчє 52 р. Амїїрє іїчє 31 р. нєкєзєлї іт ієхорєнїїї іїїх євєх нєвїїїїїїї, іїєк і вїїєдєлє сє, іє ієхорєнї вїїєскє нєгнєлє Яєкє хєтнї і іїєтн до хєтнї Бєрїнєїкє нє бїєтнє ємєнїєрє зєстїрїїї ії і зєлїєтн хєтнє в коїрїї зєрїїї.

Село роне ХІІ

то цім Бердотинській окци переглянути хати
 щоб знайти людей, і так знайти хмчире Вайда
 84.р. розмір і зли всіх, Михайла Пійкевич 70р. Марія
 Семчак 75р. Осман Михайло 66р. його тітку Камерину
 66р. тих і всіх фігури і бабунь наказали похоронити
 і поховати Паславському Грону, і на вечері відіхали
 назад до Волковий. Люде які побігли до піса
 не забрали з роботи більше харчів і вночі багато
 прийшло до своїх хат забрали більше картоплі
 капусті і так інших харчів яких зачистили в хатах
 щоб забрати з роботи вте і так от у бабському був
 в своїй хаті і зранку 7 липня 1946р. тітка всіма
 щепольське військо зобичується до села зачали люди
 вийшли назад до піса хіло зкорітише вишнов зе
 села і вт краше до військо насам і серед обкруто.
 село село щоб люди поймає в хатах так
 і сім'я хіло зачав вт і хаті вте за селом
 було розміщено військо і до них вте сім'я і зли
 так було ввчю 19-пійного хроща Осман Корнас
 і так от 19-пійного Івана Увбору військо як побачи
 бору що він сім'я кіпка по сім'я і вгопову думали що
 він зобичи і він це перити і як військо опущи
 село поймає людей, Осман і Михайло знайшли
 його і трени до піса де зараз хоту Пікар у.п.н.
 зробив омерца і він сім'я в північ.
 що до забраних людей яких насам на площу
 огорожену колючастим дротом над селом
 рікою в Волковий койроч тігнували по оди-
 нокі військові і 8 липня 1947 на вечері вте

Список № XVII

добре потемніло, а огороження не було освітлене бо Волковні не було електрики підійшов товчків до сирини Найсирини Скоцуй і Вайда Антоніна Кошкє сиділа зі своєю маленькиті дівчинки на землі вроді огороження і скезув їм вийікаєм через реку влі і влік відішов веруши кінець огороження сирини, Вайда зрійти вте доходиш до реки райтом Вайда поспізнєвила повернутись назад з сирини під заспокою ної лісати перейшла тейтє тронсея і гримнипєсь везом знати що їй вдалосє перетийтє цю шрозичну стєрєня яка нас ілюйного дня забрала всіх поймєних Кошрих 9 пийнє тронгопи назад в село Терка, загнали в йєршич хейч в горішньотч почєйкч сєна Михайла Дрозда, обьяли хейч бензиноє китчє двє гранати в хейч до Кошрої наєнали 28 осіє вийєи зруті було в дїтєєи 16 в середньотч вїзі і в сєларєнькч, цєдєтє цє черзї в йєрше, аєїтє, середнякч, і сєларєнькї.

1. Вайда Володимир	3 роки	16	Пєдєрєна Катєрина	29 роки
2. Вайда Марія	5 "	17	Скоцуй Анна	51 "
3. Знатишєк Єва	4 "	18	Сєларєнькч Григорій	43 "
4. Яєк Розалія	7 "	19	Кошчї Микола	52 "
5. Романцєво Марія	14 "	20	Пєливко оєна	60 "
6. Сонєк Василь	14 "	21	Цєкєн Найєрина	60 "
7. Вайда Іван	25 "	22	Романцєво Пєдєгїє	50 "
8. Вайда Антонїна	32 "	23	Романцєво Микола	83 "
9. Дрозд Михайло	44 "	24	Яєк Анна	90 "
10. Знатишєк Анна	50 "	25	Пєзєришчє Єва	75 "
11. Яєк Пєдєгїє	40 "	26	Пєпкєвичє Михайло	70 "
12. Яєк Марія	35 "	27	Шєрбє Микола	69 "
13. Яєк Розалія	23 "	28	Гусєйко Марія	62 "
14. Корєас Марія	55 "			
15. Корєас Катєрина	19 "			

Смеркає XVIII

як це відбувалося все розказав Василь Соняк коїрши
 вискочив з вогню (я це обов'язково все скажу)
 А відбувалося так коли хайма зачала горіти на
 добре військо коїрше сім'я по зачало помага
 відступити вниз села, а петер і питала від
 вогню коїрмене Меруса Томанко і мене руйнує
 Василь чим ти є ранений я сказав що зоробив
 ти вата мене і я тебе за руку і катсе вийкаєм
 і воне вискочує скорітше з вогню а захити
 шей ішло ківка товнір в злепалі єї за
 ноги і руки і мнуги дохити ситикує пошпи
 вниз де вте багача горіла хайма коли вата відій-
 мела я вийти часі і відійшов до другого вкна
 і вискочив в берег і попотився вийшов під
 заросля, сім'я на над пошком коїршого вер-
 шини товнір зобседав село його небачити
 так Василь петер от до ноєї ноги і пош
 вте зійшху в селі захав іїти іїти пошком
 в гору над коїрши не далеко був пісок і розди коли
 вте був вийти піску чебився з гори як несе
 село горіло з його піска захав пийти
 в шетні вівчї через іова і заросля в керуку
 піса так званого за "Наметем" коли вте
 так дістався і вчубся вте безішкітше
 але ішов далі сім'я коїрша ішла
 піом над селом сім'я зевій і творивши
 от в глебену пісу над іворинкеком коїрши
 з об'ємості наших селян і терки ховалися
 знати такоте буга вийти піса Василя
 Бабуня Соняк Пелазія над реном 10 пийде
 Василь Соняк зевився в ітаборі в севеї
 Бабуні де ітм буми зціпото родиною.
 захав нам розказувати як це відбувалося
 від сегого до вийти і попотився сім'я

Сторона XIX

А тій Байско дав знайти нашим партизанам
 ця Кошарі такот були неделено від нас
 в цей відділі такот вийти часі був тіє
 селеренний брань Василь Скопцев (псевдобук)
 а такот Григорій Дрозд (з втшого проводу)
 зараз прийшли і заборони Василь Соколов
 зі своєю до Василь був учнем Дрозда так як і я
 разом ми ссділи одні півці в школі в Кошарі
 був Григорій Дрозд.

По кількох днях, цей наш відділ в яким був
 солдник "Біро" і три боївки тили вночі
 розбили гніздо іррадубих мардеристів, цей
 зробили як сранизм чи сепаративська Коміне
 (Анголки шобіністичне) фількали збірні хто
 тільки зміг, не замірив їх копомешний вогонь
 збеленового дункра і в етні Космеленої, ація
 відбулася етніво військової боротьби було
 багато вочно повнірів і шопіцаїв, а такот
 в етнічій селеренній вночі було вбито
 і цевілане населення, в тей бчіві згукр
 одої тіткі сун сранко етніна (побіжчани)
 із немого села перекінчик про якого етні
 сепаратив Михайло Лавір, з цей бчіві наш
 відділ повернувся в піє зі селеренною одного
 збачного під Космеленом Волковий.

В ілюді нам сказали що в сьт пуду перенеслися
 в дальше піє, перейшли ми піє Пворинке
 збіварнуцу, Рісвкі і зумілимиь копа сшю-
 сенту, звідтиє зочетейсьє ріка Сент. (у тей
 малеькі поїчюк) над тим поїчюком була
 Польско-Російська границя, Вейсела які ми
 перейшли були безпудні, майже всі
 побіжчани засял перед польскіми (Ангелами)
 А ми і далі нехайіли зпемейти своїх

сторона ХХ

Але ці товчирі зрозуміли що бачить боїться, катувать
 ідето до хайми самі собі візмено і так зробили
 взяли хлів, сер, сметану і тропоко найливія трохи
 іосідіти і вийшли з хайми, вечер був дуже
 шейний а тісваць вкрикрасно світлив було так
 видно як майже бачеь ці товчирі пишли в Керунку
 села Терка, недалеко на горі границя була
 дорога над коїтрою було побудовано багачо
 будкрів і окопів іосеркний, іоскіпскаоххвилінах
 зачали петіти вгору ражети червене а
 вдалеке білі, і зачали сиріпяти з копометів
 на хайми коїтері сімоєги білі нембі, ібувчотсе
 горний хайма шакзваного Мокрого ці госіодарі
 зійої копсаті вніхали на україну чей втробні.
 вдалеке шоразбільше зачали горіше хай
 і зачала немсе, бачітько зачал виганяти зісхайні
 Керови, коня, вівці і свині Керови відразу вийняли
 в сімоєгу терка звіткі був великий коєсіріг
 це делі 1000 т. сестра і маленкі дітій вте сієли зачали
 нивий і хайми копсат іосеркний в Керунку села
 Сімоєдне де був зарослий іосійк, зз сестрами
 сімоєною Коєсірінамопоєшто Ганя вийняли
 полем до поїлоку, до нас
 зачали сиріпяти з копометів іосеркний
 російскі за Сяну бо границя була дуже блиско
 ми троє вкочили в іосійк і обвалили під іосійком
 під коїтрою сідіти ет до рена, як ми вийкали
 з хайми через коридор тійка Марія Коєсієр згр.
 Коїтра що недавно повернулас з маленського
 дітійного півтора року з Німечини неймте
 Коридорі тересірігена вгруді і те вгін і тіпкі
 іобачив багачо на коридорі Крові в коїтрі петере
 іосієра нейсестра Фузія і бачітько сиріпяти
 в іосійці, а Мата з нейтпоєшто сестрою
 Марусею коїтра іосієт мала півтора року

Смерона XXII.

Мама дуже над своєю сестрою і плакала
 твагла з руки але вона вже не могла знати жодного
 а Копотейки цілий час без перерви сиротили
 в сиротничу горілих хат, а мама як побачила що хата
 розгорілась вже зачали падають великі вийняла
 з кописон двоє маленьких діточок зникли і мама
 вийшла з горілою пошкоду, так ми всі не знали
 в якій хаті хто цей живий а хто згорівий
 Коли вже зачалося світанок, вже не було чути
 сирот плакати, перший прийшов на це згорілому
 Батько побачив спалену хату і мама сестру
 і зараз зачав кричати хто цей живий ну це
 мажор вийшла мама з рослого дитини двоє обійшли
 вийшли і ми ірроз зійшлись і накінець прийшла
 найстарша сестра, коли ми всі зійшлися на
 пошівку, всі ми і плакали і плакали що всі
 туби, і плакали над згорілим ільотом тіями.
 всі хати навколо були спалені тільки на горі
 залишилось церква серед цих спалених хат
 де ще де щось дитини, туби слабо одягнуті
 і бовсі сиділи в одній клубочок згоді і далше
 плакали, а Батько пішов шукати дашків
 щоб зробити скринку на решта неспаленого
 тіла щоб похоронити, за кілька хвилин приніс
 пару недогорілих дощок, зібрав маленьку іррачну
 до якої вловив недопалені тіла і перох і туби всі
 з ільотом ішли на складову (цимний) кошик
 був коло церкви, Батько викопав яму в кошик
 похоронити тіла а намогилі поставив зроблений
 хрест всі молились і плакали, ішли назад на
 пошівку де побачили сиротине відвіско де
 була сиротня згорів кіт і туби вівчів а по
 трюх Корових не було видно ані чийи де вони.
 Батько коло пошівку, кате ідето в село ітерка
 прийшли до села нема де затешкати.

Сторона XXIII

зайшли в хату до Сирини зарізаз нам дорайітти
і кілька річей одразу щоб загрітисся.
Тамто тімов просити своєю сестрою Ганно
Ятчина Кайра тупо тільки зодним сином
в хаті (це була родина тімента) другим син
як втє сиринув загинув, яко йогітійзний
в Воєкові. Піймак як побачила бачько,
відразу зачала плакати і Ктосетти Бендерівці
до воні вбачи її сина. Піймак Ктосетти здала
тімента хіт знає тивий бачько все розказав
як це сімалось, на що вона відказала, а йогітійз
що неї себе найодуць, по її в короткій розмові
бачько захар просити щоб нас прийняла
на зиму до хати, хвемну вона роздумувала
що робити і яку велику родину прийняли
з маленькими і голими дітьми в хату поїрїтто
сиринув, мали добре серце, а бачько на нею
дивився, а як на Ангела збачився, по її розду-
чуванні згодилась нас прийняти в хату на
зиму, зєраз бачько прочіє фотас що сестра
згодилась нам і помочи бачько як чі в її недугу
вєрадіте, за це я зодним Мортоса за нею.
Давала нам їсти іно що і вона іна, одорчула
нас одягом і обувом, а ми бачько, а і дрї сестри
тімента чіт плоти по теоретичу щоб зєзіт
недугітисся на шєєр тімента, плоти нам давали
карїосерїї, Котусїну зїтє, мучу хлїв, молоко
і сєр а шакот одяг і обувїя. Прїмїти роздєвї
свєїтє памїтїтє і зєраз нашї тімїтє нанесла
в хату свїтє насїїв за стїїв єній зє зїтє а не
її одягу бєгєтє совоми на коїєрї розєтєтє
дрїхї пєєковї що це була одє нас маленькі
зє радїєтє, єнє зєраз розказєтє вєєтє свїтї
зє свїтїв на єкєтє втє сімєтє пєчєтєтєтє
вєчєрєтє, Кчїтє іна ітє поїрєтє.

Смисорок XXIV

Всі ми всімали відчували моги і влі ішли
 не радити а всі і плакали, і так відбувалися всі
 свідання, бо той і так обходило обчова свідання,
 пачийня через зуму досить смолійно тупаво набучо
 продної бороздби, від часу до часу вногах переходило
 польське військо не фопаву, бандерівців на фопавсе
 села, і так смисорок на саме пачийняське Різдва
 землю багата військо вночі всі були фозагнеті
 в діне Комоїнезоні, ішли в керунок села
 смисорок і вдаліше села зайшли і кілька товнів
 до тайки хайи зайшли чм в село Бандери
 смисорок пробігали що тупаво вогонь і
 на саме Різдва, вийшли всі на сонні і вихали,
 за кілька годин ми йшли смисорок і тупаво
 думали і несли цілунік що вте знова російські
 в селі люди дивилися через замерзлі вікна
 і бачили велику пуну на нелі на коїр і м виводили
 вогонь велика недополетих хай і церква, всі ці
 смисорок, обвішували собі дорогу, що ішли вдаліше
 село зайшли село тупаво не зочали ішли
 село тупаво не зочали ішли не смисорок
 відділ Бандерівській, бороздба була кілька годин
 з коїрої військо польське було змущене вершили
 не зад і знова переїздили через наше село а на
 селі багата всім зобилих польських товнів
 так кітче все рік 1946, на самі новий рік
 1947 зума перелітала ми вте були зумити
 як і обчова ішли як і обчова на своєму ішли
 от ішли нараз на іочайок морже приходили
 з голковні Польції і арешитували ного батиска
 і тупаво сканцел, Михайла Семек і Юрка Скандел
 ми всі в хайи думали не про дальше пачийня
 а і в хайи кітче, і плакали і молилися і благами
 всевишнього Бога щоб нам повернуло тупаво
 і донні а в ірто що нам моги і влі ішли

Свідчення XXVIII

згаданих шийоків на цілому світі і ми не відрізняємося, а також мише що сім'яни польські хайме не правда оті одна польська хайме не буде сім'яни до 1947 р. що до робочих. Це що Ц.П.А. могло робити, кози, вівці, корови і кури незобрали до годівлі вівці не робили, коней також не зеберали до сім'яни не було панів, цурама, зобрали, яке як сесті польські всі пі ходили в дерев'яних і кучайках і обдерилих шийках, як я бачив писав як він це класифікує висамне з грудей мамі нехай пише прозвіща Кому що зобрали і сім'яни (так як я це пишу) Вдалося нехочу помітити про що пише в зомордованих польків не йшло про чих йому зобрали сім'яни нехай нехай прозвіща читав і цей дозвісь бизначили своє прозвіща в 1992 р. що нехай ішли Бандерівці і зачитали цімсе, бачили як класифікує вкорта пройма гонда вдалося пише що українці навчилися від Гітлерівців провадити масову екстермінацію. Виглядає хто взяв приклад від своїх сусідів і зосередив на меленних дім'ях коширх сирини в хайме вперше.

Вдалося оти пише що акція "Вісла" була некоректно (це це це це це це) що так наказав Сімпані (це може бути правдою) але хто це виконував не польські комуністи до більш часів їх майже не було, а все це виконували шувіністи з етнічними Пона Пільсудського, нехочу забавати писати. До свідомості в мене і чеське провина знає як сенція договорилася з добрим Вукимом з пороніна Пекіном який дав втручання Габичину щоб нехай вештає українці, і брацьва польські вдалося нехочу слухали, як бачили, бачили гля друга вуйка Сімпаніне, нехай

село Рокита XXX

Не хочи вдалше писати про польських викапеленців бо вконтенту неможли знаходяться маршлві вівсеї, але є збігшостим добрих чесних і мужрих поляків з якими я працював 43 роки з емти з сілківсе не ріжні і емти говорити емту поляки не поважає українців, коїрї нікогити не мали наміру заборочо проїти польсьї, так як вони мали замір шобчоробити польсьї від моря Балтицького до моря Чорне, емту хойїли, заборочо Віленю Військовом і Гродно-Мінськ Беларускаю, емте воявали з чехами на заохоту, як бачити зовсімї сосідями не мали вгладі вєї буги для них вороги.

Небуди вдалше писати що діялоє коли поляки буги вичажене з Галичини в 1944-45 році їх не вичаженали наша УПА, а сімлінітовске відділи УНВ.Д. під позором УПА, що в шое спосіб зочирити до себе воякото чуба і инців і поляків коїрїх хойївсе як найбїльше позбуїтсе, так як позбуїтсе під ілацїком Німцїв Польських офіцєрів замєтованих в Каймінто і в інших місцях Росїї.

На кінець хочу отчсати про шерку коїрїа мала 100 нумєрів в ілїм 100 українських і 10 польських родин в ілї 10-це буги 5-ше родин німаних.

На самкінець багатї говорїтсе вурядї польським провчїну діяльностїє Комунїстїє що все воїа че робити вдалше і нова влада бєтїка ілїна, а емте шєї європєїскїа трїчїтїє вєї вбїтїї ілїніх чївєл. Не вгладїтсе, ані рекомїтїчїтїє заборочїх без правї нашїх землї і лїсїє.

Міссїссїппа 2. тєбїїна 2007р. Шїтїко Сїкїцїєл.